

[Erik B. Smith]

gevel erkende, at ved at hæve pensionstillægget har vi stadig væk, og man kan sige måske endda i lidt højere grad, samspilsproblemerne. En beskatning på 137 pct. er utålelig, og vi har sagt – da vi fik socialministerens pakke, som et flertal i Folketinget vedtog, i øvrigt også med vores stemmer – at der går for lang tid. Der er for lang tid til 1996, inden samspilsproblemerne er kommet ned på et rimeligt niveau. Derfor har vi i Socialdemokratiet et ønske om at få fremskyndet løsningen af samspilsproblemerne.

Det andet, man har gjort i SF, er at løfte personfradraget, og det vil sige, at man giver forbedringer til alle over 67 år uanset indkomst, uanset formue. Det har naturligvis ingen samspilsproblemer i sig. Vi havde forestillet os en anden løsning på den del af forbedringen. Jeg vil sige, at det nok ikke vil komme an på de helt store uoverensstemmelser. Vi vil have et udspil engang i næste uge eller næste uge igen. Man ved fra vores ændringsforslag til finansloven, at Socialdemokratiet også ønsker en forbedring på pensionsområdet på ca. 2 mia. kr., og det, der er tilbage, er at finde ud af, på hvilken måde de forbedringer skal finde sted, så de kan skaffe et flertal i Folketinget.

Men på forhånd vil vi gerne sige, at for os at se har der udviklet sig et misforhold mellem enlige og ikkegifte par og gifte par, idet ikkegifte par altså har væsentlig mere end gifte par, og vi synes, at man bør tilstræbe en udvikling, som ligestiller gifte med ikkegifte. Vi synes altså, at vi skal have løst samspilsproblemerne hurtigere, og vi synes helt bestemt også, som Socialistisk Folkeparti har foreslået, at vi skal forbedre vilkårene for dem, der ikke har andet end pensionen at leve af.

Det er altså disse hovedretningslinjer, som vi i Socialdemokratiet arbejder efter i et pensionsforslag, men når det er sagt, kan vi jo også regne ud, at vi ikke har flertallet alene. Vi skal forhandle med andre partier, og her ligger SF's tanker ganske tæt på vore egne overvejelser. Vi vil gerne indbyde til et tættere forhandlings-samarbejde med henblik på at finde den bedst mulige løsning, som også indeholder de langsigtede retningslinjer, som jeg her har skitseret, for at gøre det så godt for pensionisterne som muligt inden for de økonomiske rammer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Når man vil gennemføre foranstaltninger og

forslag til lovændring med det formål at forbedre vilkårene for pensionisterne, må der stilles nogle overordnede, generelle krav til netop disse foranstaltninger og forslag.

Ældrepolitikken bør gøres mere sammenhængende. Mange ældre vil utvivlsomt anføre, at de vil være tilfredse med en ældrepolitik, der stykke for stykke giver dem forbedrede ydelser fra det offentlige, også selv om disse ydelser i en eller anden forstand ikke hænger sammen, men det er vigtigt, at man tilvejebringer en større sammenhæng i ældrepolitikken, idet en manglende eller utilstrækkelig sammenhæng har afgørende og skadelige konsekvenser både for den enkelte ældre og for samfundet som helhed.

De ældrepolitiske initiativer må udvikles over en bred front; således bør forøgelsen af pensionssatser følges med mere langsigtede nydannelser. Dette stiller krav til koordination. Det er nødvendigt at tilrettelægge en langsigtet tilbagetræknings- og pensionspolitik. De ældres valgmuligheder må forbedres, idet de økonomiske vilkår efter pensioneringen har indgribende betydning for de ældres samlede livssituation; derfor har selve pensionsniveauet betydning, og derfor har forholdet mellem skat, pension og indkomstafhængige sociale ydelser betydning, og derfor er der stadig behov for, at der sker en samordning af reglerne vedrørende sociale pensioner, skatter og indkomstafhængige sociale ydelser.

Det lovforslag fra SF, der ligger her, opfylder ikke disse krav. Det vil forskertse muligheden for den langsigtede politik, der fra regeringens og Folketingets side er igangsat allerede ved daværende socialminister Palle Simonsens redegørelser, loven om delpension og nu senest vedtagelsen af den såkaldte ældrepakke. Alle tre områder er væsentlige i den langsigtede forbedring af pensionisternes vilkår.

Som lovforslaget foreligger, er der stor fare for, at man vil øge samspilsproblemerne i stedet for at løse dem. Spørgsmålet om samspilsproblemerne må og skal løses, sådan som Folketinget har sat det i gang med vedtagelsen af ældrepakken. Derfor vil dette forslag ikke løse nogen som helst økonomiske problemer for de pågældende pensionister.

Det Konservative Folkeparti vil generelt sige, at vi selvfølgelig er tilhængere af ordninger, der har til formål at forbedre de ældres vilkår.